

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У 20006/21
Дана 30.11.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Мире Василијевић и мр Николе Китаровића, чланова већа, са судским саветником Данијелом Кнежевић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Светислав Поштић, адвокат из Панчева, Мите Топаловића 6, поднетој против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда, Одељење у Новом Саду, Житни трг 3, ради поништаја решења број: 01-02/181.84-80848 од 07.09.2021. године, у предмету пензијском-трошкови управног поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.11.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда, Одељења у Новом Саду, број: 01-02/181.84-80848 од 07.09.2021. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда, Одељење у Новом Саду, Житни трг 3, да тужили АА из ..., ..., накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом, почев од дана истека рока за добровољно извршење па до исплате.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиле, изјављена 06.07.2021. године, због недоношења решења првостепеног органа.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 13.09.2021. године, препорученом пошиљком, тужила је, преко пуномоћника, оспорила законитост решења туженог

органа што у поступку његовог доношења није поступљено по правилима поступка и што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Навела је да у уводу оспореног решења не постоји број овлашћења службеног лица, које је донело и потписало решење, као ни ближи подаци о Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији послова. Истакла је да оспореним решењем тужени орган није одлучио о конкретном поступку, односно жалби, нити да је решено по захтеву због чијег недоношења је и изјављена предметна жалба. Појаснила је да је другостепени орган погрешно навео да је жалба од 06.07.2021. године изјављена због недоношења решења првостепеног органа у извршењу решења туженог број: 30-02/181.84-80848 од 12.04.2021. године, указујућу да је предметна жалба изјављена из разлога што првостепени орган није решио по њеном захтеву поднетом 28.04.2021. године, а да је насупрот томе тужени погрешео навео да је том жалбом тражено доношење решења по захтеву странке од 01.03.2019. године. Са наведених разлога, предложила је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, са обавезујућим упутством да жалбу усвоји и наложи првостепеном органу да донесе решење по захтеву странке од 28.04.2021. године и исто достави пуномоћнику тужиле, као и да обавезе туженог да тужилци накнади трошкове тужбе у управном спору у износу од 16.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до коначне исплате.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, навео да остаје у свему при разлозима изнетим у оспореном решењу, па је предложио да суд тужбу одбије, уз напомену да не може да достави списе предмета, јер су раније послати Управном суда за предмет 2 У 3759/20.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари достављених за предмет овог суда У 3759/20, нашао да је тужба основана.

Према разлозима образложења оспореног решења, решењем Дирекције Покрајинског фонда у Новом Саду, број: 30-02/181.84-80848 од 12.04.2021. године поништено је решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијале Панчево, број: 38-181/84-80848/2 од 14.10.2019. године које је донето по захтеву тужиле од 01.03.2019. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Даље, тужени је навео да је, како првостепени орган није у законском року донео ново решење у извршењу решења туженог од 12.04.2021. године, тужилца дана 06.07.2021. године изјавила жалбу због недоношења решења првостепеног органа, којом је тражила да другостепени орган поступи у складу са чланом 173. став 2. Закона о општем управном поступку и донесе решење о усвајању њеног захтева од 01.03.2019. године. Будући да је тужени у поступку по жалби утврдио да је првостепени орган поступајући по захтеву тужиле од 01.03.2019. године, а у извршењу наведеног решења Дирекције од 12.04.2021. године, донео решење број: 38-181/84-80848/2 од 13.05.2021. године, то је тужени закључио да је жалба тужиле од 06.07.2021. године, неоснована па је исту одбио у смислу члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18- аутентично тумачење) прописано је да се решењем одлучује о праву, обавези или правном интересу странке.

Одредбом члана 168. истог закона прописано је да другостепени орган испитује побијано решење у границама жалбеног захтева, пошто претходно утврди да ли се жалбени захтев састоји од тражења да се побијано решење измени, да се поништи у целини или делимично или да се поништи у целини или делимично уз доношење новог решења којим се друкчије одлучује у управној ствари (став 1.). Другостепени орган испитује постојање разлога за побијање решења који су наведени у жалби, а по службеној дужности испитује постојање разлога за поништавање из члана 183. став (1) тач. 1)- 6) овог закона и надлежност првостепеног органа (став 2.).

Одредбом члана 141. став 4. истог закона, између осталог, прописано је да образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописа и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог.

Код оваквог стања ствари, по оцени Управног суда, оспорено решење је донето повредом правила поступка која је од битног утицаја на законитост и правилност одлучивања у овој управној ствари, како се основано наводима тужбе указује. Наиме, полазећи од навода из образложења оспореног решења и садржине жалбе тужиле, која се налази у списима предмета, произилази да тужени орган није одлучио по жалби тужиле од 06.07.2021. године, која је изјављена из разлога што првостепени орган није донео решење по њеном захтеву од 28.04.2021. године, тако да разлози дати у образложењу оспореног решења не одговарају разлозима изјављивања предметне жалбе и не упућују на одлуку дату у његовом диспозитиву. На описан начин учињене су повреде правила поступка из чл. 136., 168. у вези са чланом 141. став 4. Закона о општем управном поступку, јер тужени орган није одлучио о управној ствари која је предмет поступка, односно у границама јасно опредељеног жалбеног захтева тужиле. Осим тога, увидом у списе предмета туженог у предмету овог суда У 3759/20, утврђено је да се у истим не налази захтев тужиле од 28.04.2021. године, а који је тужилца у копији приложила уз тужбу, којим тужилца тражи доношење решења којим ће се АА признати право на трошкове другостепеног поступка. Уз све напред изнето, како је уводу оспореног решења наведено да је ББ овлашћено службено лице одређено Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова, при чему тужени није навео ближе податке о том правилнику, на основу којих се може несумњиво утврдити да је наведено лице овлашћено службено лице за доношење решења, односно у списима није приложио тај правилник, то је оспорено решење донето и уз битну повреду одредбе члана 141. став 2. Закона о општем управном поступку (којом је између осталог прописано да ако решење не доноси руководица органа, већ овлашћено службено лице, увод садржи и његово лично име и правни основ његовог овлашћења), а у вези са чланом 39. став 2. истог закона.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима. У извршењу пресуде надлежни орган ће донети ново и на закону засновано решење придржавајући се примедба суда изнетих у овој пресуди које су обавезне за надлежни орган, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлуку о трошковима управног спора као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби чл. 66. и 67, а у вези са одредбама чл.150, 153. и 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, па су тужилци која је успела у овом спору досуђени трошкови на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара, у складу са Тарифним бројем 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12....37/21), на који износ је сагласно одредбама члана 277. став 1., 278. и 324. Закона о облигационим односима (“Службени лист СФРЈ”, број 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, “Службени лист СРЈ”, број 31/93, 22/99, 23/99, 35/99 и 44/99 и „Службени гласник РС”, број 18/20) досуђена и законска затезна камата у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати (“Службени гласник РС”, бр. 119/12), и то од дана истека рока за добровољно испуњење обавезе, који у овом случају износи 15 дана од дана пријема пресуде суда од стране туженог органа, па до коначне исплате.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 30.11.2022. године, 9 У 20006/21

Записничар
Данијела Кнежевић,с.р.

Председник већа – судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД